

DE BREYDELZONEN

Een verhaal van een muzikant van 1956 tot 2017

In de jaren vijftig stond de harmonie De Breydelzonen uit Terhagen zeer sterk met 60 spelende leden. Er werd meegedaan aan wedstrijden voor een jury. De hoogste categorie werd alzo bereikt.

Op jaarbasis waren er meerdere activiteiten, zowel uitstappen op straat als zittende concerten. In maart was er gedurende twee dagen het klein teerfeest. In de lente werd de processie begeleid en werd een *binnenconcert* gespeeld. Tijdens de grote kermis eind juni was er een uitstap en een concert op een kiosk. Het grote teerfeest was in november, gedurende drie dagen, op zaterdag, zondag en maandag.

Er werd een concert gegeven in de dierentuin in Antwerpen. Ter gelegenheid van de viering van burgemeester Nicolaas Verlinden werd samengespeeld met de socialistische harmonie "Gelijkheid en Recht" in de gemeentelijke feestzaal.

Vanaf 1978 begon er een kentering in negatieve zin te komen. De baksteennijverheid begon achteruit te gaan en de bazen werden minder gul met de sponsoring van o.a. muziekinstrumenten. Leden die zonder werk vielen, stopten als spelend lid. Op korte tijd was er een terugval van 35 naar 11 spelende leden. Er werd alleen nog "*rond den biljart*" gespeeld. Zelfs repeteren was een probleem want voor zo weinig volk werd de zaal Ons Welzijn niet opgewarmd.

Niettegenstaande deze omstandigheden was het toch een plezierige tijd. Mensen vroegen om bepaald "*airke*" te spelen en betaalden dan een pint.

En toen sloot "Ons Welzijn" de deuren en vanaf dan werd er gerepeteerd in het parochiaal centrum in de Kloosterstraat.

Anekdoten uit de jaren vijftig - het teerfeest van 1957

Het grote teerfeest duurde drie dagen. Een achttal cafés en vier in Rumst werden bezocht. Er werd met de tram naar Abel Frans aan de statie van Rumst gereden en dan naar de betonnen brug. Zondagochtend werd met de tram naar Boom gereden en dan werd er gespeeld in zalen zoals "Den Appollo" en "Café Taxi". Na de middag was er een uitstap. In Terhagen waren zeer veel cafébazen lid en die mochten niet worden overgeslagen. Wanneer we eenmaal binnen waren was het rap de pint leegdrinken en weer naar buiten, want het moest vooruitgaan.

In 1957 was het zaterdag na de uitstap bal met orkest en 180 leden. Rond middernacht gingen nog enkele leden-beenhouders pensen halen waarmee ze rond hun nek rondgingen. Er was ook geperste kop, alles *à volonté*.

Zondag na de uitstap was er banket met 200 mensen aan tafel. Voor tussendoor werd een conferencier uitgenodigd met als meest bekende Gaston Berghmans.

's Maandags kwamen de vrouwen bijeen voor koffie en gebak, en likeur. Dit laatste was er al eens te veel aan. Na nog een uitstap door de gemeente speelden de muzikanten dan uit de

klak (zonder partituur). De vrouwen dansten dan rond *den biljart*. Sommigen raakten niet meer zover omdat ze van *zattigheid* door hun benen zakten.

In café Peter Benoit in Rumst vroeg cafébaas en componist Abel Frans aan de jongsten om voor hem iets te spelen, en zij kregen dan een stuk *chocolat*.

Teerfeesten waren een winterse aangelegenheid en omdat het vroeg donker was gingen tussen de muzikanten mannen met carbuurlampen aan een stok zodat de partituur kon gelezen worden. Maar op het einde werd het steeds meer een kakofonie dan harmonie, door het vele bierdrinken.

In de jaren vijftig waren cafés te klein en het duurde te lang voor alle pinten getapt waren voor zoveel volk. Toen zijn de jonge gasten een aparte groep gaan vormen, en zo stapten er dan 2 harmonies door het dorp, een luxeprobleem.

Er was een lid met vallende ziekte en die speelde schuiftrombone, maar door het bier en de vele pinten kon hij nooit mee tot het einde.

Teerfeesten stonden garant voor accidenten. Iemand viel op zijn gezicht en had een gebroken neus. Een ander viel met als gevolg een bluts in het instrument. En 's anderendaags waren er velen te ziek en wisten ze van niets meer. Op zondag was men te laat in de mis en het stonk er vanwege het overmatig drankgebruik en het vetzig eten. Maar er werd wel op toegezien dat elke muzikant zijn christelijke zondagsplicht voldeed.

De jaren tachtig

In de jaren tachtig was er dan de terugval, tot er een nieuwe dirigent kwam met nieuwe muziek. Er werden weer muzieklessen gegeven en nieuwe groei voltrok zich zodat er in 2017 opnieuw 35 muzikanten waren.

William De Jonghe

Peter Van Hoorenbeek

